

De poëzie van een papieren vliegtuigje

Circus op mensenmaat van Johann Le Guillerm in Antwerpen

Het is een merkwaardig hybride figuurtje dat Johann Le Guillerm neerzet in zijn circustent in zakformaat: een soort oerkrijger, fysiek in topvorm, waar een grote kracht van uitgaat, maar tegelijk een groot kind, naïef en ontwapenend tot in de toppen van zijn in puntschoenen geknelde tenen. Met de vier hem omringende muzikanten vormt Le Guillerm het 'eenmancircus' Cirque Ici, een van de opvallendste exponenten van het *nouveau cirque*, dat vooral in Frankrijk opgang maakt: tot eind deze maand treden ze aan in het kader van de Zomer van Antwerpen.

zomervan
• Antwerpen

De nu achtentwintjarige Johann Le Guillerm behoort tot de eerste lichter die afstudeerde aan het intussen vermaarde Centre National des Arts du Cirque in Châlons-sur-Marne: een opleiding die leidde tot een herwaardering van traditionele circustechnieken via de confrontatie met andere (podium)kunsten. Met een aantal afgestudeerden van diezelfde school maakte Le Guillerm van 1991 tot 1993 deel uit van Cirque O, dat na zijn vertrek doorging als Que-Cir-Que. Le Guillerm volgde zijn eigen weg, en met succes: de solo die hij momenteel in Antwerpen toont, werd vorig jaar in Frankrijk bekroond met de Grand Prix National des Arts du Cirque.

Het eerste beeld dat het publiek van Le Guillerm te zien krijgt, is dat van een man in een zak: hij rolt over de grond, zoekt een uitweg en vindt die ook, de plakband over zijn ogen sug-

gereert dat hij blind is. Als een vogeltje dat leert vliegen, tast hij zijn omgeving af. Enkele ogenblikken later verschijnt hij als een klein jongetje dat gefascineerd de spelmogelijkheden van een stoel ontdekt. Veel verder zet de chronologie zich niet door. Le Guillerm's wereld is en blijft die van een kind dat met ogen vol verwondering tegen de wereld aankijkt: vandaar de in hun eenvoud ontroerende jongleerscènes met alledaagse voorwerpen als een papieren vliegtuigje of een keukenhanddoek. Van eenzelfde orde zijn de vreemdsoortige, schijnbaar zichzelf voortbewegende objecten en machines die tussen zijn optredens door het speelveld oversteken: met hen is Le Guillerm wel vertrouwd, maar niet zijn toeschouwers, die zich verrast vragen stellen over de herkomst van deze zonderlinge machinale poëzie.

Het traditionelere circuswerk, zoals het koorddansen, is Le Guillerm evenmin onbekend, maar dan niet zonder er een eigen interpretatie of kwinkslag aan te geven. Precies dat is de aantrekkingskracht van dit circus-op-mensenmaat: Le Guillerm put uit de circustraditie en de realiteit van alledag, maar gaat het gevaar van een

reeks afzonderlijke gags uit de weg door de verschillende elementen betekenis te geven in de context van zijn volstrekt unieke wereld, waar het kleine, vertederende moment primeert op de verbluffende prestatie.

Voortdurend wordt hij daarbij van muzikale zuurstof voorzien door een

sax- en percussiekwartet, dat op eenzelfde onbevangen en gedreven manier met Afrikaanse en andere ritmen omspringt.

Peter Anthonissen

Cirque Ici speelt tot 16, van 19 tot 23, en van 26 tot 30 augustus om 20.30 op de Orteliuskaal

(Noorderterras), Antwerpen. Reserveren: 03/213.86.60.

Alle voorstellingen van *Periodo Villa Villa* van de Argentijnse groep De La Guardia in het kader van de Zomer van Antwerpen zijn intussen uitverkocht - behalve dan voor de lezers van *De Morgen*: zie de bon onderaan op deze pagina.

Le Guillerm's wereld is en blijft die van een kind dat met ogen vol verwondering tegen de wereld aankijkt. (Foto Philippe Cibille)